

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง และการแปลความหมายของผลการทดลอง เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในมีค่าแจกแจงแบบ F
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
I	แทน	ระยะเวลาของการทดลอง
G	แทน	วิธีการทดลอง
$I \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง วิธีการทดลอง กับระยะเวลาของทดลอง
q	แทน	ค่าวิกฤตของตารางพิสัยสตีวเดนท์
r	แทน	ความห่างของกลุ่มเปรียบเทียบรายคู่
$*$	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	แทน	ความน่าจะเป็น

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูล คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความเครียดใน ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจาก สารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความเครียด ระหว่างวิธีการ ทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียด ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจาก
สารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในระบะก่อนการทดลอง ระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียด ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจาก
สารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก
และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูล คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความเครียดใน
ระบะก่อนการทดลอง ระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผล ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจาก
สารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก
และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยความเครียด ในระบะก่อนการทดลอง ระบะหลังการทดลอง และระบะ
ติดตามผล ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับ
วิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือกและกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	ระบะ	ระบะ	ระบะ	คนที่	ระบะ	ระบะ	ระบะ
	ก่อนการ	หลังการ	ติดตามผล		ก่อนการ	หลังการ	ติดตามผล
	ทดลอง	ทดลอง			ทดลอง	ทดลอง	
1.	61	36	12	1.	54	52	60
2.	44	25	22	2.	55	56	56
3.	51	36	34	3.	59	52	56
4.	66	31	20	4.	44	46	46
5.	59	31	23	5.	52	53	56
6.	46	33	16	6.	57	54	61
รวม	327	192	127	รวม	321	313	335
$\bar{X}$	54.50	32.00	21.17	$\bar{X}$	53.50	52.16	55.83

จากตารางที่ 3 พบว่า ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล เป็น 54.50, 32.00 และ 21.17 ตามลำดับ ส่วนญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 53.50, 52.16 และ 55.83 ตามลำดับ

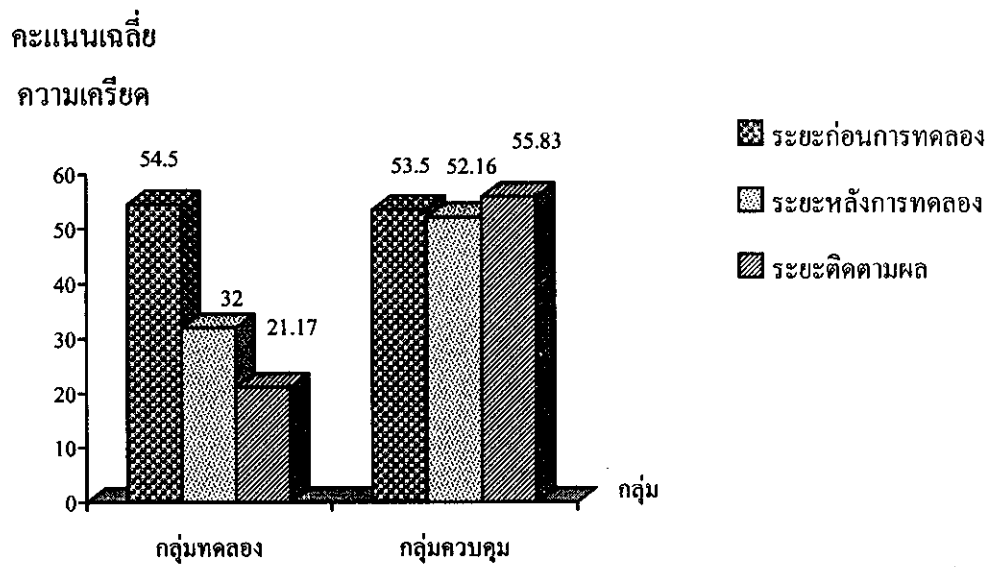
ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความเครียด ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มควบคุมที่ได้รับวิธีปกติ ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	SD	N
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง	54.50	8.82	6
	หลังการทดลอง	32.00	4.09	6
	ติดตามผล	21.17	7.49	6
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	53.50	5.24	6
	หลังการทดลอง	52.16	3.37	6
	ติดตามผล	55.83	5.30	6

จากตารางที่ 4 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 54.50 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 8.82 ส่วนกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 53.50 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 5.24

ในระยะหลังการทดลอง ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 32.00 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 4.09 ส่วนกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 52.16 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.37 และในระยะติดตามผล ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 21.17 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 7.49 ส่วนกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 55.83 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 5.30

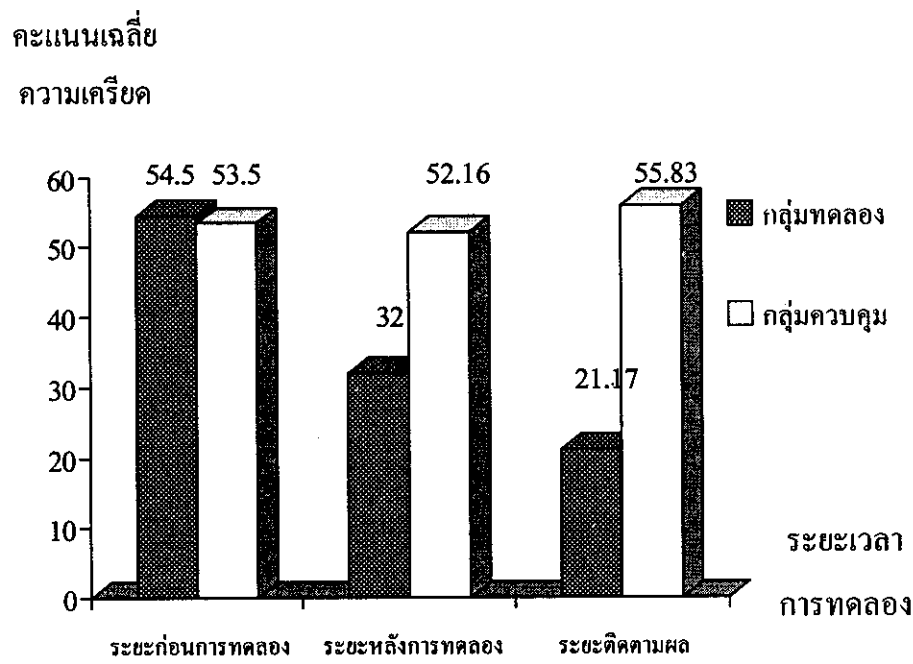
จากข้อมูลข้างต้น สามารถแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในระยะต่าง ๆ ของ
การทดลอง ได้ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่ม
แอมเฟตามีนส์ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

จากภาพที่ 4 พบว่า ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้
รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียด ในระยะก่อน
การทดลองเป็น 54.50 ระยะหลังการทดลองเป็น 32.00 และระยะติดตามผล 21.17 ซึ่งพบว่าระยะ
หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง 22.50 และระยะติดตามผลมีคะแนน
เฉลี่ยต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง 33.34 และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะหลังการทดลอง 10.84
ส่วนญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ มี
คะแนนเฉลี่ยความเครียด ในระยะก่อนการทดลองเป็น 53.50 ระยะหลังการทดลองเป็น 52.16
และระยะติดตามผลเป็น 55.83 ซึ่งพบว่า ระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะก่อน
การทดลอง 1.34 และระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง 2.33 และมี
คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะหลังการทดลอง 3.67

และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียด ระหว่างกลุ่มทดลองซึ่งได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ ตามระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลองแล้ว แสดงผลดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง ในญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 5 พบว่า ระยะก่อนการทดลอง ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 54.50 และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 53.50 ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีปกติเพียง 1.00

ส่วนในระยะหลังการทดลอง พบว่า ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 32.00 และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 52.16 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ 20.16 และในระยะติดตามผล พบว่า ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 21.17 และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 55.83 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ 34.67

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความเครียด ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความเครียด ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

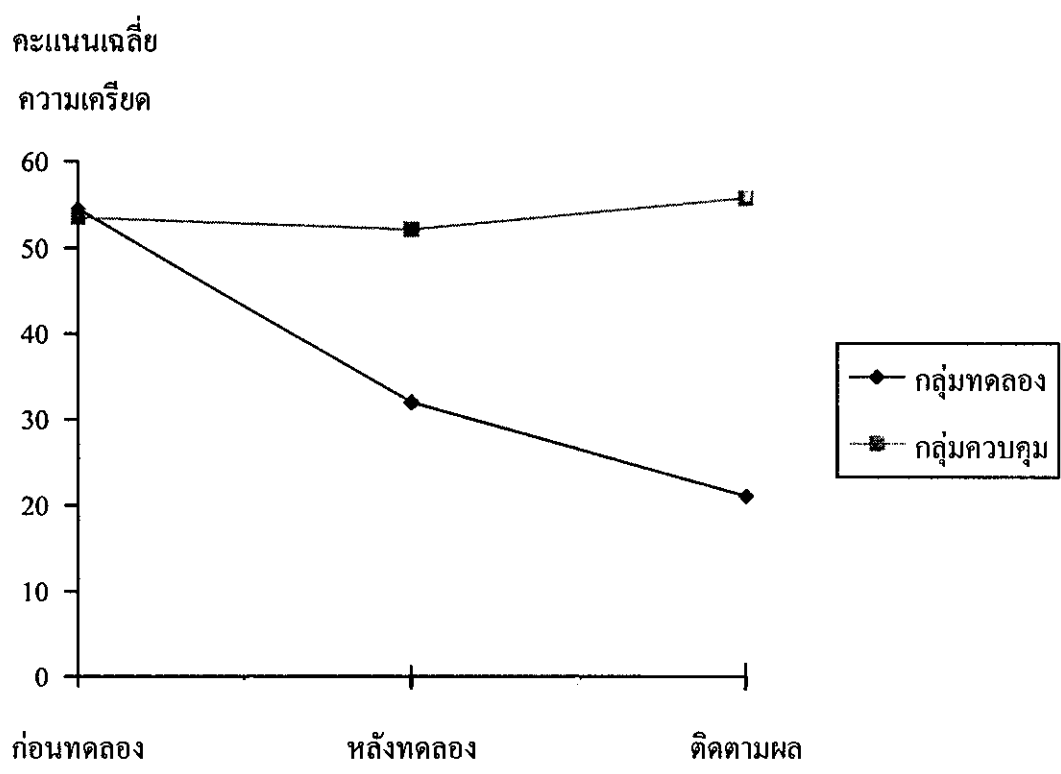
Source	df	SS	MS	F
Between subjects	11	3422.97		
Groups	1	2898.03	2898.03	55.21*
Ss w/in groups	10	524.94	52.49	
Within subjects	24	4075.33		
Intervals	2	1580.39	790.19	27.99*
<i>I</i> × <i>G</i>	2	1930.39	965.19	34.19*
<i>I</i> × <i>Ss</i> w/in groups	20	564.55	28.23	
Total	35	7498.30		

$$F_{.05}(1,10) = 4.96, F_{.05}(2,20) = 3.49$$

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความเครียด ระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนสัในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการที่วิธีการและระยะเวลามีปฏิสัมพันธ์ผู้วิจัยเสนอรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ในรูปของกราฟผลปรากฏดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการให้คำปรึกษากับระยะเวลาการทดลอง

จากภาพที่ 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มควบคุมที่ได้รับวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความเครียด กล่าวคือ ในระยะหลังการทดลอง ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับวิธีปกติ และในระยะติดตามผล ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับวิธีปกติเช่นกัน แสดงว่า วิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อความเครียดร่วมกัน ดังนั้น จึงพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียด ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source	df	SS	MS	F
Between groups	1	3	3	0.08
Within groups	30	1089.50	36.31	

$F_{.05}(1,27) = 4.21$

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า *df* = 27

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคมะเร็งจากสารเสพติดในกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคมะเร็งจากสารเสพติดในกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source	df	SS	MS	F
Between groups	1	1220.08	1220.08	33.59*
Within groups	30	1089.50	36.31	

$F_{.05}(1,27) = 4.21$

$*p < .05$

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า *df* = 27

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคมะเร็งจากสารเสพติดในกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มควบคุมที่ได้รับวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการทดลองส่งผลให้ญาติผู้ป่วยโรคมะเร็งจากสารเสพติดในกลุ่มแอมเฟตามีนส์ ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษา แบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับคำวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source	df	SS	MS	F
Between groups	1	3605.33	360.33	99.27*
Within groups	30	1089.50	36.31	

$$F_{.05}(1,27) = 4.21$$

$$*p < .05$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 27$

จากตารางที่ 8 พบว่า ในระยะติดตามผล คะแนนความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก และกลุ่มควบคุมที่ได้รับวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการทดลองการใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก ส่งผลให้ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ มีคะแนนเฉลี่ยความเครียด ลดลง นานกว่ากลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาโดยวิธีปกติ โดยกลุ่มที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียด ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือกและกลุ่มควบคุมที่ได้รับวิธีปกติ

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลา ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลอง

Source	df	SS	MS	F
Between subjects	5	244.44		
Interval	2	3469.44	1734.72	34.02*
Error	10	509.89	50.99	
Total	17	4223.77		

$$F_{.05}(2,10) = 4.10$$

$$*p < .05$$

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติด กลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อจะทราบว่าระยะใดได้ผลต่างกัน จึงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียด เป็นรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) พบผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็นรายคู่ ของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

$\bar{X}$	ระยะติดตามผล	ระยะหลังการทดลอง	ระยะก่อนทดลอง
	21.17	32.00	54.50
21.17	-	10.84*	33.34*
32.00		-	22.5*
54.50			-
r		2	3
$q_{.95}(r,10)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r,10)\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		9.18	11.31

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก มีคะแนนเฉลี่ยความเครียด ในระยะหลังการทดลองต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความเครียด ในระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะติดตามผล ต่ำกว่า หลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการทดลองการใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทางเลือก ส่งผลให้ญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนอกจากนี้ยังพบว่า ระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่นกัน

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบผลย่อย ของระยะเวลา การทดลองในกลุ่มควบคุม

Source	df	SS	MS	F
Between subjects	5	280.50		
Interval	2	41.33	20.67	3.78
Error	10	54.67	5.47	
Total	17	376.50		

$F_{.05}(2,10) = 4.10$

$*p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดกลุ่มแอมเฟตามีนส์ในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการวิธีปกติในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ